Hvad kan vi se frem imod
Når vi mødes til landsmøde næste gang, vil der have været afholdt folketingsvalg i Danmark. Det afslører et simpelt check i kalenderen.
Og valgkampen er allerede i gang. Det er en fornøjelse at se den aktivitet, som Venstres mange dygtige kandidater lægger for dagen.
Det kommende folketingsvalg bliver afgørende. Og alt tyder på, at afgørelsen kan blive meget tæt. Hver eneste vælger, der møder frem og stemmer på Venstre, kan være afgørende for landets fremtid.
Derfor er det også vigtigt, at vi har øje for, hvad det er for en modstander, vi er oppe imod.
Jeg står her foran jer i dag, fordi der er 3 myter om den kommende valgkamp, som jeg beder jer om, at vi i fællesskab er med til at slå ned.
For det første spreder oppositionen den myte, at Venstre i en kommende valgkamp vil svømme i penge. Som Sigge Winther Nielsen, tidligere ansat hos Socialdemokratiet udtalte til Børsen for et halvt år siden: ”Nu får de snart en palle med 50 mio. kampagnekroner ind på hovedkontoret.”
Jeg har siden sørget for, at der var god plads ude på vores lager, hvis nu - men nej, vi har stadig ikke faet en palle med kampagnekroner. Og der kommer nok heller ikke en palle med 50 mio. kroner. Det er et selvopfundet fatamorgana blandt vores politiske modstandere.
Enhver, der studerer regnskaberne for de politiske partier, vil kunne se, at beløb i denne størrelser er vildt overdrevne. Myten tjener kun til to formål: At forsøge at undergrave vores muligheder for at få støtte - og presse fagbevægelsen til at hoste op med yderligere millioner.
I skal derfor være forberedte på, at oppositionen vil benytte alle midler til at undergrave vores økonomiske muligheder ved at rejse tvivl om partistøtteregleme på lige netop de områder, der kan genere os mest muligt. Og samtidig vildt overdrive påstanden vores økonomiske muligheder.

Det leder mig så til den anden myte, som oppositionen fører sig frem med: Nemlig at Socialdemokratiet ikke har nogen penge at føre kampagne for. Faktisk forsøger man nærmest at gøre det til et problem for det danske demokrati, at der er så stor forskel.
Og så henviser man til forskellen i frivillige bidrag fra sidste folketingsvalg. Jeg vil gerne slå helt fast. Når Socialdemokratiet måske ikke selv brugte så mange penge som os ved sidste folketingsvalg, så var det fordi, man valgte at beholdte millioner af kroner i sin valgfond, frem for at bruge dem på kampagnen. Det er lige smart nok, at lægge pengene til side - og samtidig klage over at man ikke kan bruge så mange penge på at føre valgkamp.
Men den helt store forskel ligger i, at fagbevægelsen fortsat kaster millioner af kroner ind i valgkampene for at støtte Socialdemokratiet og oppositionen. Fagbevægelsen bruger bare pengene selv - og så vupti - er de ude af reglerne om partistøtte.

Og lad os lige se på fakta om de politiske partier og fagbevægelsens medieomkostninger bare i de første 9 måneder af 2010.
Medieomkostninger gøres op af Gallup og beregnes i listepriser. Der er altså ikke taget forbehold for rabatter. Men ved at se på listepriser far man et ganske godt sammenligneligt billede af medieomkostningeme.
Venstre, konservative og Dansk Folkeparti har i den periode købt annoncering i aviser, outdoor, radio og internet for listepriser på i alt knap 5,7 miil. kr.
Til sammenligning har Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti annonceret for listepriser på 9,3 mio. kr.
Men !
Læg dertil, at alene 3F har annonceret for 28,5 miil. kr. og LO har annonceret for 15,5 mili. kr. Og man kunne lægge HK med 21 miil. kr. og FOA med 7 mili. kr. oveni Oppositionen og fagbevægelsen har altså købt annoncering for i årets første 9 måneder til listepriser på over 80 mili. kr.
Og det er ikke bare en påstand. Det er baseret på faktisk opgørelse af annonceringen. Og dertil kommer al den støtte, man kan give på anden vis ved at stille medlemsblade, arbejdskraft, fagforeningshuse, mødefaciliteter o.s.v. gratis til rådighed.
Når 3F f.eks. etablere et call-center, der skal ringe ud til befolkningen i en valgkamp - så er det jo næppe for at støtte regeringen eller tegne nye medlemmer til 3F. Så er der for at bruge medlemmernes penge til at føre kampagne mod regeringen.

Og lad os så lige se på, hvad det er, fagbevægelsen bruger deres medlemmers penge til:
Ja, LO brugte jo en del kroner på at annonce angreb på Q}(regeringen, som de efterfølgende måtte trække tilbage, da

eksemplerne ikke holdt.
Og FOA synes åbenbart det var vigtigt at annoncere med en finansminister i dametøj.
Og i 3F kører kritik af regeringen i en række spor:
Eksempelvis hele den såkaldte skævt-kampagne, hvor man skal lede rigtig godt for at se, at det er 3F, der står bag. Man har også råd til en helt anomymiseret kampagne under overskriften danske direktører, som man endda slet ikke selv vil lægge navn til. Og så kender vi en stribe annoncer, hvor regering og Dansk Folkeparti udstilles som tyve.
I midten af dette årti oplevede vi en mindre glasnost i den danske fagbevægelse. Båndene til Socialdemokratiet blev formelt kappet, de årlige milliontilskud til Socialdemokratiet stoppede og i respekt for de mange forskellige holdninger blandt medlemmerne i de forskellige fagforbund åbnede man dialog med alle politiske partier.
Men den tid er forbi. Vi er nu tilbage til den tid, hvor man med rette kan tale om den socialdemokratiske koncern, hvor parti, fagbevægelse og andre grene af arbejderbevægelsen eentydigt trækker i samme politiske retning. Og hvor fagbevægelsen åbenlyst har valgt side.
Vi skal være forberedte på, at vi frem mod en kommende valg ikke alene skal forholde os til angreb fra vores politiske modstandere i Folketinget. Vi vil også se en massiv millionkampagne fra fagbevægelsen. Efter sidste valg viste jeg jer eksemplet med MetroExpress dagen før valget i 2007. Kan I huske det. Ellers viser jeg det lige én gang til.
[30 sekunder uden telepromt]
Det er, hvad vi kan forvente - og det bliver endnu værre næste gang. Det skal vi stå sammen om at modvirke. Først og fremmest ved at få det frem i lyset. Og få afvist myten om, at oppositionen kun har sparsomme midler at føre kampagne for.
Og det leder mig så til den 3 myte, som vi vil blive udfordret af: Skræmmekampagnen om skræmmekampagnen.

I kan være helt sikre på een ting. Hver gang S og SF bliver konfronteret med eksempler på konsekvenserne af deres politik, vil de råbe skræmmekampagne. Men der er ikke tale om skræmmekampagne. Der er tale om, at fakta om oppositionens politik er skræmmende - og det er jo noget helt andet. Når vi i den kommende tid ser S og SF'eme tale om skræmmekampagne, så er det fordi, de ønsker at dække over, hvad deres politik egentlig kommer til at betyder for danskerne ved at fokusere på proces, smarte reklameslogans og udenoms-retorik - frem for at ville diskutere indhold.
Og man har lagt en smart strategi - sikkert importeret for USA og andre steder, hvor man har stor erfaring med negative og beskidte kampagner. Partiledelsen friholdes til at kunne tale indigneret om, at enhver kritik af deres politik bare er udtryk for skræmmekampagne.
Og så sætter man andre til at gøre det beskidte arbejde.
Kan I huske annoncen med Uffes hus i 1998? Den slags kender kampagne kender vi også fra udlandet. Her er et eksemplet fra den netop overstående valgkampagne i Sverige, hvor Socialdemokratiet bruger statsminister Reinfeldts skat som argument og skræmmekampagne.
Sådan kunne vi da ikke gøre i Danmark, vel ? Her vil oppositionen jo ikke føre skræmmekampagne eller personlige kampagner.
Næh, her sætter man så bare nogle andre til at gøre det beskidte arbejde - som her 3F med deres Skævt-kampagne fra foråret.
Og fagbevægelsen har mange forgreninger, der kan kastes ind i kampen mod regeringen.
F.eks optræder Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i dag under det noget mere neutrale navn: AE Rådet. AE Rådets medlemmer er LO og de forbund, der er organiseret under LO, mens f.eks. Socialdemokratiet er tilknyttet som associeret medlem. Det betyder bl.a. at Socialdemokratiets formand og finansordfører har sæde i AE Rådet.
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd udgiver bl.a. en række publikationer. Mens Poul Nyrup var statsminister, havde disse rapporter oftest positive eller neutrale overskrifter som f.eks.
"Fremgang i hovedstaden - og i Danmark.
Grøn vækst.
Globalisering - myter, realiteter og udfordringer. "
Men overskifteme skiftede med eet slag karakter, da VK- regeringen tiltrådte i 2001. Blandt overskrifterne er nu:
"Uligheden stiger i Danmark Fattigdommen i Danmark vokser Øget polarisering i Danmark"
Rapporter, der passer som fod i hose til den socialdemokratiske retorik på Christiansborg.
Kniber det for det LO-styrede AE Råd at komme ud med sine analyser, så stiller Ugebrevet A4 sig gerne til rådighed. Bag det neutrale navn gemmer sig et nyhedsbrev, udgivet og finansieret af LO.
Da Ugebrevet A4 blev oprettet, var der stadig glasnost i fagbevægelsen. Nyhedsbrevet skulle derfor bl.a. også være selvkritisk overfor partiet og fagbevægelse. Men glasnost er også forbi for Ugebrevets A4s vedkommende. I dag er der i stort set hvert eneste

udgave artikler, der enten forsøger at lave karaktermord på regeringens politikere eller kritiserer regeringens politik.
Som baggrund for mange artikler bruger man årligt millionbeløb på at få lavet meningsmålinger. Så slipper Socialdemokratiet jo også selv for at bruge penge på det.
Og sjovt nok passer undersøgelserne som oftest ind i Socialdemokratiets og fagbevægelsens strategi og retoriske linje.

Eller også kan man da altid ringe rundt, til man far nogen til at sige et par ord, der passes ind til formålet.
Nogen gange kan det blive helt grotesk, som da man i efteråret havde en forsideartiklen og flere sider inde i Ugebrevet A4 om, at Venstreborgmestre var utilfredse med Venstre. Den væsentligste kilde til kritiske bemærkninger var ifølge Ugebrevet A4 Venstreborgmesteren H.C.
Østerbye i Holstebro.
Nu er borgmesteren i Holstebro faktisk Socialdemokrat - og det sætter jo unægtelig hans kritiske synspunkter om Venstre i et noget andet lys. Men der var jo ingen grund til at lade fakta ødelægge en god, kritisk historie om Venstre.

Frem mod næste valg vil vi igen se en massiv kampagne fra hele den socialdemokratiske koncern. Eneste forskel fra tidligere er, at man nu har taget folkesocialisterne i SF med ind under koncernens brede vinger. Det er vigtigt at have i baghovedet, at når neutrale navne som Ugebrevet A4, AE Rådet o.s.v. optræder som kilder i medierne, så er det i virkeligheden den socialdemokratiske koncern, der ruller sig ud. Tvangsfinansieret af medlemmerne af fagforbundene i LO uden hensyn til medlemmernes egen politiske overbevisning.
Venner.
Vi er oppe mod en stærk modstander. Men det er en modstander, som vi før har besejret.
Heldigvis er det sådan, at man ikke kan købe sig til en valgsejr i Danmark. Man skal også have en politik.
Vi skal stå sammen.
Sammen om at bekæmpe de falske myter og skræmmekampagneme.
Sammen om at kæmpe for de mange, mange resultater, som vi allerede har opnået.
Og sammen om at kæmpe for, at vi også fremover får et friere, rigere og rimelige Danmark - med orden i økonomien.
Meget er på spil.
Sammen kan vi gøre den store og helt afgørende forskel.